

[Brusvang.]

det kan lade sig gøre. Den styrke, med hvilken dette krav skal fremføres af regeringen, ja, den må jo først og fremmest bero på regeringens skøn, idet man selvfølgelig ikke skal slå samarbejdet i EF i øvrigt i stykker. Vi kan også give tilslutning til, at det nytter naturligvis ikke, at man fremover begrænser bevillingerne til yderligere EF-aktiviteter uden for landbrugsområdet.

Men med disse bemærkninger fuld tilslutning til ministerens redegørelse.

Ole Olsen (SF):

Jeg lagde mærke til, at hr. Kofoed konstaterede, at nu var SF blevet et pænt Europaparti, som gik konstruktivt ind i samarbejdet, mens hr. Stetter modsætningsvis konstaterede, at den eneste grund til, at vi stillede denne forespørgsel, var, at vi var sådan nogle stygge nogle, der ønskede at skade EF. Jeg skal såmænd hverken slutte mig til den ene eller den anden yderlighed, men nøjes med at sige, at SF som hidtil er modstander af selve EF-samarbejdet. Når det er sagt, så må det på den anden side også være klart, at vi bruger en del tid herinde på at diskutere landbrugspolitik, og hovedparten af vores landbrugspolitik bliver rent faktisk fastlagt i EF. Heri ligger vel også, at hvis vi overhovedet interesserer os for, hvordan landmænd, hvordan store dele af befolkningen, der er knyttet til landbruget, lever her i landet, ja, så kan man naturligvis ikke lade være med at tage stilling til spørgsmål som EFs budget, ellers har man nægtet at give sig af med dansk landbrugspolitik.

Jeg synes nok, hr. Kofoed var lidt for blid med hensyn til de monetære udligningsbeløb, og det synes jeg også der er andre der har været. Hr. Brusvang ville nærmest overlade til regeringens meget blide skøn, hvor stor kraft vi skulle sætte ind på at få afskaffet de monetære udligningsbeløb.

Vi har i anledning af det her fundet en artikel frem af udenrigsøkonomiministeren fra lørdag den 24. april 1976 i Politiken, og jeg skal bestemt ikke begynde at citere løs af artiklen, men vil godt citere enkelte tal, som er beregnet til at vise, at de monetære udligningsbeløb faktisk skader dansk landbrug. Det var vist også det, udenrigsøkonomiministeren ville vise med artiklen.

For det første gælder det, at de revaluerende lande har haft langt mindre omkostningsstig-

ninger end f. eks. Danmark. Jeg kan sige, at Tyskland havde en omkostningsstigning på godt 23 pct., medens Danmark samtidig havde en omkostningsstigning på ca. 40 pct. på landbrugsområdet.

Vi har jo fået en kraftig konkurrence fra Holland på det engelske smørmarked. Det er sådan, at fra 1971 til 1975 steg den danske eksport fra 70.500 t til 83.000 t, mens den hollandske eksport til Storbritannien samtidig steg fra 17.400 t til 116.000 t. Holland har altså ikke alene indhentet os fra en meget lav udgangsposition, det har også overhalet os. Noget tilsvarende er sket med den tyske import af smør. De tal, udenrigsøkonomiministeren trækker frem, er, at den tyske import af smør i 1971 var 153.000 t og i 1975 20.000 t.

Hvis hr. Kofoed ikke tør benægte disse tal og disse oplysninger, så synes jeg, hr. Kofoed skulle erkende, at man skulle gå betydelig hårdere ind i fra dansk side at få afskaffet de monetære udligningsbeløb. Vi har det redskab, som består i, at vi har en vis indflydelse på budgettet, og vi burde sætte meget kraftigt ind på at nægte budgetforhøjelser – som vi i øvrigt også kan være interesseret i af andre grunde at nægte – netop med henblik på at gennemtvinge en afskaffelse af de monetære udligningsbeløb.

Jeg synes, hr. Hilmar Baunsgaard sagde noget meget forkert heroppefra, at man ikke måtte sætte sagen så meget på spidsen, at man forhindrede videre udvikling. Jeg tror, resultatet, hvis vi satte sagen på spidsen, ville være, at vi slap af med de monetære udligningsbeløb, og jeg tror, dansk landbrug og specielt hr. Kofoed må give mig ret i, at det ville være særdeles ønskeligt for ikke at ødelægge dansk landbrug.

Henning Philipsen (SF):

Årsagen til, at jeg beder om ordet, er, at vi i går hørte fremskridtspartiets finanslovordfører proklamere, at man har til hensigt at stille, jeg tror, det var et sted omkring 1.000–1.200 ændringsforslag til finanslovsforslaget, forslag, som groft sagt indebærer nedskæringer på det finanslovsforslag, som nu er fremsat, og som i går blev debatteret, nedskæringer, som i hvert fald under alle omstændigheder vil indebære det, som vi tidligere har sagt, nemlig at det ville gå ud over brandmænd, postbude, sygeplejersker, og hvad der i øvrigt måtte være af offentligt ansatte.

Det står i skærende modstrid med den måde, hvorpå der aflønnes i EF, hvilket man kan se